

близо от стотина метра, те са обсипвани с град от куруми. Редиците им започват да редят. Ранен на три места, сражавайки се до последния момент и насърчавайки другарите със думите "Братя, да умрем като българи", пада убит войводата Хаджи Димитър. Останалите 11 души правят отчаян опит за пробив през редиците на башибозука. Повечето от тях, между които е ранения още в първото сражение Никола Иванов, загиват. Между тях на Бузлуджа са Еремия Българов, Спиро Джеров, Стефан Хитрия, Добри Тръбача, Калчо Георгиев, Божил от Лом и др., а знамето е пленено.

Не всички загиват в боя при Бузлуджа. Обръча пробива една група от четири души. От тях наскоро, през нощта умира Андрей Марков, а Христо Македонски, Илия Николов и Пенчо Пехливанов след дълги скитания из Свелна гора, край Панагюрище, през Рилския манастир, Атон и Цариград успяват да стигнат в Румъния. По всяка вероятност от Бузлуджа се откъсва и Васил Рахнев. Успява да стигне до родното си село Градец, където по-сетне е арестуван.

Дълго време след като престава стрелбата от към четата нападателите не смеят да се приближат и продължават обстрела. Когато се убеждават, че всички са мъртви или тежко ранени, заемат позицията. Следва гнусен спор за трофеите – облекло и глави, които носят награда. Накрая казанлъшката потеря получава 8 глави, а войската от Северна България – 17. С тях е главата, дрехите, оръжието, далекогледа и документите на Хаджи Димитър. Загубите на турците остават неизвестни.

Няколко дена след това, на Илинден, 20.VII/1.VIII, казанлъчани издействуват погребението на убитите четници. Селяните от Енина и Хасът (Крън) със свещеници погребват обезглавените в общ гроб, а Хаджи Димитър и още един четник, когото намират с глава, по отделно.